

flaa det. Det mener jeg godt, man kunde gøre; selv om man i øvrigt kun gif til at kodificere Bestemmelserne, thi denne Bestemmelse er faa abnorm lige overfor de andre Kommuner i Landet, at der ingen Ting var i Vejen for at tage den under ifoleret Behandling.

Der er en anden Bestemmelse, der ogsaa har aktuel Interesse, og som med Følge er fremdraget, nemlig i § 26. — Det ærede Medlem for 2den Kreds (Schlegel) nævnedes den — at de, der tilflytte Kommunen i Statteaaaret, blive stattepligtige til denne fra den 1ste i den efter Tilflytningen følgende Maaned. Det er en Bestemmelse, som ikke kendes andet Steds. Det ærede 5te Medlem for Kjøbenhavn (Det Hansen) nævnedes, at vi have i forskellige Kommunalløve forskellige Bestemmelser, og navnlig stemmer den for Kjøbenhavn daarlig nok med de andre. Det er ikke let at komme ud af disse Bestemmelser, som kræve 4 Maaneders Ophold, i alt Fald i alle de andre Love, det erkender jeg; der er forsøgt at bøde derpaa ved partielle Love, men det er ikke lykkedes at føre det igennem. Hvad nu angaar denne Bestemmelse for Kjøbenhavn, faae det ærede Medlem, som jeg nævnedes, paa den som en uheldig Bestemmelse lige over for Frederiksberg, navnlig naar den vedkommende tilflyttede til Oktober. Det ærede Medlem har Ret i, at der foreligger Vanskeligheder, men der er andre Tilfælde, hvor denne Bestemmelse bliver retfærdigere, end Bestemmelserne i de andre Love. Hvis nemlig en Mand fra en Provins flytter til Kjøbenhavn i Marts Maaned, og endogsaa ind i April Maaned, kan han ikke blive bestattet det Sted, hvor han flytter fra, men i Kjøbenhavn vil han faa blive bestattet. Flytter han derimod til Frederiksberg fra et andet Sted, kan han først blive bestattet fra 1ste Juli, og det Sted, hvor han flytter fra, kan han ikke bestattes ifølge Højesterets Fortolkning af Kommunalløven, at der skal 4 Maaneders Ophold til i nævnte Mær for, at han bliver stattepligtig; altsaa kan han blive stattefri 1/2 Mær, naar han flytter til en anden Kommune i Landet, men ikke i Kjøbenhavn. Altsaa Bestemmelsen har sine gode Sider, men den har ogsaa sine Syggesider; der kan med Følge indvendes, at den ikke stemmer med Reglerne i de øvrige kommunale Bøstafningslove her i Landet.

Som sagt, jeg kan meget godt forstaa, at der kan være dem, som have ventet noget andet ved Fremføttelsen af dette Lovforslag; det er ikke taget saa let, at det er gaaet ud paa blot at søge den nuværende Tilstand opretholdt; hvilket jo kunde ske paa en langt

simpelre Maade, men man er gaaet til en Kodifikation. Paa den anden Side er det heller ikke i den Forventning, som det ærede 5te Medlem for Kjøbenhavn udtalte, at man kun skulde blive staaende ved det, at fordi man kom til at kodificere disse Bestemmelser, saa havde man bundet sig for lang Tid; det følger af sig selv, at hvis det overhovedet lykkes at gennemføre nye kommunale Stattebestemmelser, ogsaa mellemkommunale, for hele Landet, vilde de ogsaa anvendes for Kjøbenhavn. Men jeg har ikke troet at kunne gøre andet end at forelægge Lovforslaget i den nuværende Form, og jeg har unægtelig ikke kunnet anse det for nyttigt at foretage store Forandringer indenfor Kjøbenhavns kommunale Bøstafning, naar man lod det øvrige Lands kommunale Bøstafning hvile, hvilket man for Øjeblikket var nødsaget til at gøre.

Det. Hansen: At det har staaet klart nok for mig, at det var Bestemmelsen i § 13 i Lov af 1ste April 1887, der har foranlediget den ærede Minister til at fremlægge dette Lovforslag, har jeg allerede udtalt, saa at jeg ikke har behøvet nogen Belæring i saa Henseende af det ærede 3dje Medlem for 2den Kreds (Schlegel). Det, jeg derimod gjerne vilde have hørt af det ærede Medlem, var, hvad der egentlig kunde naas ved et Lovforslag som dette, hvilket fornødtigt Djemed det havde, hvad Hjælp en Lov som den gav. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Wagen) talte om, at det var en formel Sammendragning; ja, det er det, og andet er det ikke, men, naar det, der sammendrages, kun er 2 Lovbestemmelser, som enhver kan læse lige saa godt i 2 Love som i een Lov, ser jeg ikke, hvad der skal naaes ved denne saakaldte Kodifikation. Det ærede sidstnævnte Medlem var enigt med mig i, at § 3, som den staaer nu, ikke er en Paragraf, der er paa sin Plads i en Kodifikation, fordi den ikke kan forstås selvstændig. Jeg kan ikke tro andet, end at naar det er bestemt i Lov af 1ste April 1887, at de kjøbenhavnske Statte-love skulle fremlægges til Revision, har der været ment noget ganske andet end det, der her er forelagt af den ærede Minister. Man gif ud fra, at der i Tiden 1887—1890 vilde være Tid nok for den ærede Minister til at underkaste de kjøbenhavnske Statte-love en alvorlig Revision, saaledes at man kunde faa Resultatet af hans Arbejde, naar det blev paalagt ham at fremlægge en Lov inden Udgangen af Mær 1890. Men det hele, der er gjort, er denne rent formelle Sammendragning, som en flink Arbejder under Ministeriet, forhaabentlig